

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Mesečna priloga: „SLOVENSKI TEHNIK“.

Naročnina znaša

za vse leto 24 K, pol leta 12 K, 3 mesece 6 K —, na naročbe brez dopolne naročnine, se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na ure inštituta lista. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo. Naročnino, oglašje in reklamacije je pošiljati na upravo lista.

UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom) Izdajatelj in odgovorni urednik STEFAN GODINA. Lastnik konsorcij lista „Edinost“. — Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18. Poštno-branilnični račun št. 841-652. TELEFON štov. 1157.

BRZOJAVNE VESTI.

Novi španski poslanik na D. naju.
DUNAJ 11. Cesar je danes popoldne vsprejel v slovesni avdijenci novoimenovanega poslanika Casa Calva, ki mu je izročil svoje poverljivo pismo.

Češki deželni zbor.
PRAGA 11. Vsi govorniki, ki so prišli danes do besede, mej temi tudi veleposelnik gref Zedtwitz so se deloma izrekli za dolgotrajno nagodbo ali pa za gospodarsko ločitev, deloma odločno za takojšnjo popolno gospodarsko ločitev od Ogrske.

Napoved vremena za Primorsko in Kranjsko.

DUNAJ 11. — Spremenljivo, zmerni vetrovi, temperatura malo spremenljiva.

Ogrska zbornica.
BUDIMPEŠTA 11. Na današnji seji je bil v drugem čitanju vsprejet zakonski načrt glede spremembe in dopolnitve kazenskega pravnega reda. Na to se je nadaljevala generalna debata o predlogi za zboljšanje položaja državnih ljudskih učiteljev. — Prihodnja seja jutri.

Goriški deželni zbor.
GORICA 11. Zbornica je vsprejela pravila zavoda za osebni kredit, ki se ima ustanoviti, s spremembami, predlaganimi od vlade. Načrt deželnega stavbenega reda je bil izročil deželnemu odboru z nalogom, da ga pošlje namestništvu, naj se isto o njem izjavi ter da ga v prihodnjem zasедanju predloži namestništvu. Računski zaključek deželnega fonda za 1905 je bil odobren brez debate. Poleg tega so bile rešene še različne peticije in prošnje za podpore. Prihodnja seja dne 13. t. m.

Srbsko-francoska trgovinska pogodba.

BELIGRAD 11. Nova srbsko-francoska trgovinska pogodba je stopila v veljavo danes.

Sneg.
INOMOST 11. Že dva dni in pol silno sneži tukaj in po Severnem Tirolskem neprenehoma. Toliko na arlberski kolikor na zapadni železnici je vsled snežnih zametov ustavljen promet. Promet po tukajšnjih ulicah je deloma ustavljen. Na jugu je sneg zapadel do Franzensfeste. Snežilo je tudi v Bolcanu in v Meranu. Po gorah je snega dva metra na visoko. Nevarnost je velika radi plazov.

DUNAJ 11. Tukaj sneži že 24 ur nepretrgoma.

Dva nova romunska ministra.
BUREŠTA 11. Dosedanji ministar za poljedelstvo Ivan Lahovary je bil imenovan ministrom za vnanje stvari, bivši naučni ministar Istrate je pa imenovan ministrom za poljedelstvo.

Črnogorska skupščina.
CETINJE 11. 46 poslancev je osnovalo narodno stranko na programu utemeljenem na demokratičnih načelih. Nadejati se je, da se osnujejo še druge stranke.

Novi srbski poslanik v Petrogradu.
BELIGRAD 11. — Sekcijski načelnik v ministerstvu za vnanje stvari Popović je imenovan srbskim poslanikom v Petrogradu.

Turški prestolonaslednik obohel.
CARIGRAD 11. — Kakor se govori, je prestolonaslednik princ Rešad obohel za infanenco.

Atentat na bolgar ke ministre.
Ministrski predsednik Petkov ubit.
SOFIJA 11. Ko je ministrski predsednik Petkov z drugimi ministri sprehajal po

mestnem Borisovem vrtu, jih je neki neznanec napadel s strelji iz revolverja. Ministrski predsednik Petkov je bil s tremi strelji iz revolverja ubit, trgovinski minister Genadjev pa na roki ranjen. Napadalec je baje neki odpuščen uradnik.

Japonska eskadra v Nemčiji.
BEROLIN 11. Prihodnje poletje obišče nemške luke japonska eskadra. To je prvi krat, da obiščejo Nemčijo japonske vojne ladije.

Iz Perzije.
LONDON 11. — Kakor poroča „Daily Mail“ iz Teherana, je v Jezdu opažati močno gibanje proti Perzom in kristijanom, radi česar mnogo njih zapušača tamošnji kraj. Po mnenju nekega člana parlamenta bo trajala anarhija še dalje, ker nimata prave oblasti ni parlament ni vlada.

Japonska se umakne iz Mandžurije.
MUKDEN 11. (Reuterjev biro). Japonska umakne iz Mandžurije vse čete, le 15 tisoč mož ostane tamkaj za straženje železnice.

Zmešnjave v Centralni Ameriki.
SAN SALVADOR 11. Oddelek nikaragvskih čet je predvčerajšnjem napadel neko kavalarijsko četo republike Honduras, nahajajočo se v Tuguaru, bil je pa po triurnem boju skoraj uničen.

Glagolica.

(Iz krogov duhovščine.)

I.
Tekom zadnjega decenija je sveti zbor za obrede v Rimu izdal dva posebna odloka za uporabo glagolice. In to: Odlok od 5. avgusta 1898, obsejajoči 14 točk, s katerim je bil označen delokrog uporabe glagolice, pripadajoče stvarno k nekaterim cerkvam. Največji udarec v tem odloku za glagolico je bil, da se je določil čas zadnjih trideset let za dokaz pravice do uporabe glagolice. Zapadni Slovani nadškofij Gorica, Zagreb in Zadar, se niso mogli in se ne morejo zadovoljiti s tem, ker vedo, da rečeni odlok ni mogel iziti drugače, nego pod pritiskom avstrijske kamarile v uničenje Slovanstva in glagolice; in ker so vedeli, da je v prošlem veku posebno glagolica radi pomanjkanja glagolskih knjig in glagolskih svečnikov in še bolj radi sovražstva škofov samih in vlade od dne do dne umirala, kjer jej je bilo sledi od starine. Danes se v Istri in v Dalmaciji v malokateri cerkvi glagolja, ali se radi pomanjkanja glagolskih knjig rabi takozvani hrvaški „Slavet“, hrvaški obrednik tiskan v Benetkah, a sedaj hrvaški obrednik, natisnjen v tiskarni sv. zbora „de propaganda Fide“ l. 1893, in druge hrvaške knjige za veliki teden in razna sv. opravila v letu.

Najodločnejši za glagolico sta se ohranili do sedaj škofiji Senjska in Krška v Primorju, da si se je pritiskalo od strani nasprotnikov na uničenje glagolice tudi v teh dveh škofijah. Po srčnosti narodnih posvetnjakov in dobrega svečenstva se še glagolja v božjem hramu.

Radi osobito takozvane nove preskribcije 30 let, naglašene v omenjenem odloku sv. Zbora, so Hrvatje v Dalmaciji, Istri in Hrvaški — užaljeni in vznemirjeni — morali povzdigniti svoj glas na sv. Stolico, ki je s svojim odpisom od 14. avgusta 1900 pojasnila, da cerkve, v katerih se ne glagolja, niso hotoma podvržene preskribciji — non volun arie, sed ob externas causas impeditentes, — ampak radi pomanjkanja glagolskih knjig-misalov, ali svečnikov-glagoljašev. Mišlilo se je s tem kolikor toliko ublažiti slo-

vanske duhove, ali kdo ne vidi, od kod riba smrdi?! Moralka pravi, da blago, ukraden ali izgubljen, vedno čaka gospodarja brez preskribcije. Zato se uporaba glagolice, kakor pravice Slovanov, ne more izgubiti, ker ni bila dana ad tempus definitum, kakor začasna, niti se jej niso Slovani nikdar izrecno odrekli. Jedino sovražstvo in nemarnost nekaterih škofov glede preskribljanja z misli in svečeniki-glagoljaši, je uničevala polagoma glagolico med dobrimi Slovani. Pa tudi če bi bilo res, da je bilo to pravo dano samo cerkvam in ne narodu!! Zgodovina nas uti, da so to pravo zadobile od sv. Stolice cerkve med Slovani, a to bi bile danes pokrajine: Češka, Moravska, Stajerska, Koroška, Slovaška, Kranjska, Hrvatska, Slavonija, Istra, Dalmacija in Bosna. In kakor vedno, se zahteva tudi sedaj, da se ta ukradeni pravica povrne cerkvam slovanским, ali pravilneje: narodu. Glagolica se ne more uničiti, kakor nekatere druge liturgije odpravljene radi različnosti obredov in molitev od misala rimskega. Slovanski je identičen z rimskim!

Volilno gibanje v Avstriji.

V nedeljo so priredili krščanski socijalisti na Dunaju velik shod pod predsedstvom kneza Alojzija Lihtenšteina. Hoteli so proglasiti ta shod kakor shod krščansko-socijalne stranke vse države. Toda krščansko-socijalne organizacije iz drugih pokrajin niso doposlele nobenega delegata in so se omejile le na brzojavne pozdrave. Bivši drž. poslanec Gessmann je naglašal zasluge, ki si jih je krščansko-socijalna stranka pridobila za volilno reformo. Protestiral je proti očitjanju, da je krščansko-socijalna stranka klerikalna. Pozival je navzoče na boj proti socijalizmu, ki da so v Avstriji bolje organizirani, nego v Nemčiji. Drugi govorniki so posebno pozivali na delo v prorpseh male industrije. Končno so odobrili volilni proglaš. Najvažnejša točka v istem je ona, ki se nanaša na vprašanje nagodbe z Ogrsko. Stališče, ki je zavzema krščansko-socijalna stranka nasproti temu vprašanju, je označena z besedami: „Bolja je gospodarska ločitev, nego neprestano poniževalno suženjstvo pod Ogrsko“.

Ukor cesarjev hrvaškemu saboru.

V članku „Čista vest“ priznava „Obzor“ da je bil utis cesarjeve graje globok v vsej hrvaški javnosti, ob enem pa konstatira, da je sodbja, kakor redko kedaj, soglasna vzlic temu, da je strankarsko življenje v Hrvaški tako zastrupljeno. Vsi so mnenja, da ni sabor z ničemer žali pravice krone, ali prekoratil svojega delokroga. Pravica, da prosi za pomilostjenje, pripada vsakemu zločincu, kako ne bi zboru naroda, ki je s svojimi prsi in svojo krvjo branil skozi stoletja dinastijo Habsburgov in njihovo monarhijo? Brzojavka dalmatinskim škofom pa je vzela v obrambo narodno pravo do glagolice. Deželni zbori avstrijski delajo sklepe, s katerimi se pozivlja avstrijska vlada, naj izvede gospodarsko ločitev od Ogrske. Ti pozivi gotovo še bolj posejajo v visoko politiko in prekorajajo kompetencijo deželnih zborov, nego pa brzojavka hrvaškega sabora, ki se je tikala cerkvenega vprašanja, ob katerem je ta kraljevina avtonomna. Tako je mnenje vsega hrvaškega naroda, ki globoko obžaljuje, da je bil vladar krivo informiran. Grobni molk — pravi „Obzor“ — s katerim je sabor poslušal cesarjevo sporočilo, je bil jasen izraz te žalosti, ali ob enem znak čiste vesti hrvaškega narodnega zastopstva. In ker je ta vest čista, stoji danes za hrvaškim

saborom ves narod brez razlike strank — političnih in državnopravnih programov.

In mi dodajemo: oni politični desperatosi ki denuncirajo hrvaški narod, imajo za seboj — ne Starčevićeve stranke, ampak le kliko, ki je vsaki hip pripravljena za vsako izdajstvo.

Trgovinska pogajanja med Avstro-Ogrsko in Srbijo.

Kakor poročajo iz Belegrada, je bil v ministrskem svetu prečitan odgovor Avstro-Ogrske na zadnjo srbsko noto, ki je jako prijazno sestavljena Avstro-Ogrska vlada priporoča, da se trgovinska pogajanja prično na novi podlagi, ter pozivlja srbsko vlado, da odpošlje svoje delegate. Avstro-Ogrska vlada se nadeja da bo Srbija pri državnih industrijalnih naročilih jemala v ozir avstro-ogrsko industrijo enake kvalitete in cene. Ministrski svet je ta odgovor vsprejel z zadovoljstvom na znanje.

O vsebini avstrijske note javljajo dalje: Avstro-ogrška vlada je priobčila srbski vladi, da bo mogla še le po dovršenih pogajanjih z Romunijo in Bolgarsko radi sklepa trgovinskih pogodb prijaviti, kdaj se bodo mogla pričeti pogajanja s Srbijo. Ta se bodo morala vršiti na novi podlagi. Srbski ministrski predsednik Pašić je umaknil koncesije, storjene v minulosti; zato se tudi avstro-ogrška vlada ne čuti več vezano po prejšnjih obvezah. Nova pogajanja se bodo vršila po načelu „dam, če mi daš“ brez vsacih političnih ozirov. Srbska vlada selje izjavila pripravljeno za pogajanja na tej podlagi.

Če ima avstrijska nota res ta teor, potem je dosedanje vedenje srbske vlade opravičeno, kajti z naglašanjem, da se bodo prih. pogajanja vršila brez političnih ozirov, je pripoznalo, da je dosedanje postopanje avstro-ogrške diplomacije imelo namen, da bi spravilo Srbijo tudi v politično zavisnost.

Drobne politične vesti.

Židje v Bolgarski in Romunski. „Voss. Zeitung“ javlja iz Sofije, da sta se Romunska in Bolgarska dogovorili, da židovski podaniki teh dveh držav ne smejo brez posebnega dovoljenja vlade bivati v področju druge države več nego 8 dni.

Vprašanje prestolonasledstva v Brunšviku. Berolinski listi poročajo, da je cesar Viljem izjavil, da ne dovoli nobenemu pruskemu princu, da vsprejme izvolitev za regenta v Brunšviku.

Glagolica. Rimski list „Italie“ meni, da papež umakne zadnji dekret o glagolici, z istočasno naredbo, da se sestavi drugi dekret.

Minister Massimini. Iz Rima poročajo, da se je stanje ministra za finance Massiminija, katerega je nedavno zadela kap, zboljšalo.

Državnozborske volitve na Dunaju. Popis dunajskih volilcev za nove volitve je že dovršen. Pravijo, da je vseh volilcev 360.480. Pri zadnjih volitvah leta 1901 je število vseh volilcev pete kurije znašalo 307.731.

Potovanje italijanskega kralja na Grško. Iz Rima poročajo, da se kralj Viktor Emanuel med 7. in 10. aprilom poda na Grško. Kralja bo spremljalo pet vojnih ladij. V njegovem spremstvu bosta ministri Tittoni in Mirabello.

Dnevne vesti.

Shod mestnih zaupnikov za državnozborske volitve. Sinoči se je vršil v „Sokolovi dvorani“ shod mestnih zaupnikov

PODLISTEK.

VOHUN

Amerikanski roman, — Spisal F. J. COOPER.

Brž se je Fanika zopet umaknila, krošnjar pa je odgovoril pomišljajoč:

„Hm, pravijo, da je Tarleton porazil generala Sumturja ob Tigrovi reki.“

Stotnik Hvarton je pomolil glavo izza zagrinjala, Fanika je zrla v brezdišni napetosti na krošnjarja, in celo Harper je dvignil pogled iznad knjige, v kateri je čital, z izrazom v temnih očeh, ki je pričal, da posluša z velikim zanimanjem.

„Res?“ je vskliknila triumfujoče Sara. „Sumtur — kdo je to? Ne kupim od Vas niti iglice več, predno mi niste povedali vseh novic, ki jih veste!“ je dostavila smejé.

Trenutek je krošnjar pomišljal, vrgl plah pogled na Harperja, ki ga je pogledal pomislivo, nato se je izpremenila vsa njegova prikažen. In rekel je naenkrat:

„Hm, mislim, Sumtur mora biti kje na jugu, med to zamorsko zalego...“

„Jaz ne več zamorec kakor Vi zamorec, gospod!“ ga je prekinil zamorec, hudo nevoljen.

„Tiho, Cezar, tiho!“ ga je mirila Sara, vsa nestrpna, da bi zvedela kaj več.

„Črni mož dobri kakor beli mož!“ je nadaljeval razžaljeni zamorec.

„In včasih še veliko bolj!“ mu je pritrdila gospodarica. „Kdo je ta Sumtur?“

„Saj sem dejal pravkar, da živi na jugu, med črnokožci, in je imel pred kratkim prasko s tem polkovnikom Tarletonom.“

„Ki ga je seveda natepel!“ je vskliknila Sara v trdni veri.

„Tako pravijo čete v Morizaniji!“

„A kaj pravite Vi?“ se je drznil vprašati stotnik Hvarton, dasi s tihim glasom.

„Ponavljam samo, kar sem slišal od drugih,“ je dejal Harvi in položil pred Saro nov kos blaga. „Toda po dolinah govore,“ je nadaljeval čez nekaj časa, „da je bil ranjen samo Sumtur in eden ali dva druga še, dočim so angleški vojaki do zadnjega pobiti, kajti brambovci so se bili utrdili lepo v neki koči.“

„To ni posebno verjetno,“ je opomnila

„Kraj angleški tabor.“

Sara zaničljivo, „dasi nikakor ne dvomim, da se skrivajo rebeli za lesene stene.“

„Jaz bi mislil,“ je mirno odvrnil krošnjar, „da je dobra ideja, postaviti leseno steno med-se in puškine krogel, vsekakor boljša, nego sebe med steno in krogel.“

Harperjeve oči so se povesile mirno na knjigo v roki, a Fanika se je približala in vprašala:

„Ali imate še kaj več teh čipk, Harvi?“

Tako je postala tudi Fanika kupovalka in ukazala je zdaj zamorcu, naj prinese krošnjarju kozarec vina.

„Drugega novega ne veste nič?“ je vprašal stotnik Hvarton, ki se je zopet upal pokazati obrez izza zagrinjala.

Harvi je rekel:

„Ali ste že čuli, da so majorja Andréja obesili?“

Stotnik se je zdrnil in izmenjal nekaj velepomembljivih pogledov s krošnjarjem, potem se-le je rekel z navidezno ravnodušnostjo:

„To se je moralo zgoditi že pred nekaj tedni.“

„Ali vzbuja njegova smrt takšno pozornost?“ je vprašal stari gospod Hvarton.

„Saj veste, ljudje radi brusijo jezike.“

„Ali je mogoče, da bi bil moj povratek zdaj nevaren?“ je vprašal Harper.

Krošnjar je izpustil iz rok omot trakov in odvrnil počasi:

Precej dolgo je že, odkar pohaja okoli angleška konjenica... Ne bi bil čudež, če pridejo sem bliže, zakaj tudi viržinski konjeniki niso daleč.“

„Ali jih je veliko?“ je vprašal Hvarton, očividno v skrbeh.

„Nisem jih štel.“

Fanika je bila edina, ki je zapazila na krošnjarju izpremembo. Ko pa se je začudena ozrla po Harperju, je gledal ta zopet pazljivo v svojo knjigo. Sklonila se je nad čipke, da so ji padli kodri na obraz in ga zasenčili, in rekla:

„Mislim sem, da je južna konjenica pojezdila proti Delavaru!“

„Lahko je to res,“ je del krošnjar. „Videl sem čete le v precejšnji daljavi.“

(Pride še.)

*) Reka. Glej zemljevid.

za bodoče državnozbornske volitve. Dvorana je bila natlačena volilcev iz vseh štirih mestnih volilnih okrajev. V imenu političnega društva „Edinost“ je otvoril shod dr. Rybář. ki je predlagal predsednikom prof. Matka Mandiča, kar je shod enoglasno in z odobravanjem vsprejel.

Predsednik je podelil najprej besedo dru. Rybářu, ki je poročal o pomenu državnozbornskih volitev in o važnosti nastopa tržaških Slovencev pri teh volitvah.

Na to je poročal dr. Gregorin o organizaciji mestnih Slovencev za volitve, na kar so se priglasili na poziv zborovalci, kiso bili pripravljeni vstopiti v mestne volilne pododboje. Sklenilo se je, da se za prvi volilni okraj (Stara mesto in Sv. Jakob) ustanovi en pododbor, ki bo imel svoj sedež v „Delavskem konsumnem društvu“ pri Sv. Jakobu. Za drugi volilni okraj (Barriera nuova, Novo mesto, Greta in Škorklja) se ustanove trije volilni pododbori, in sicer eden za Barriero nuovo in Novo mesto, drugi za Greta in tretji za Škorkljo. Za tretji volilni okraj (Barriera vecchia in Kjadin) se ustanovi dva volilna pododboja, a za četrti volilni okraj (Sv. Vid in Kjarbola zgornja) en volilni okraj.

Dr. Josip Mandič je poročal o reklamacijskem postopanju. V pogovoru o organizaciji in reklamacijskem postopanju je posegle mnogo zborovalcev z vprašanji in naveti.

Slednjič je zaupnik Fran Kravos pozval zborovalce, da izrečejo priznanje in zahvalo okoličanskim poslancem za njih nevtrasten nastop v deželnem zboru. Dolgotrajno in buren aplavz po vsej dvorani je pričal, da je predlagatelj govoril vsem iz srca.

V imenu svojim in svojih kolegov v deželnem zboru se je zahvalil burno pozdravljen od zborovalcev dr. Rybář na laskavem priznanju, izjavivši, da so storiili poslanci le svojo dolžnost ter obljubivši, da bodo na začetem potu vstrajali.

Na to se je še zborovalec Bekar spominjal ključa, ki je prišel posl. Goriupu na glavo ter rekel, da naj bo ta ključ znamenje, v katerem bomo zmagali v Trstu in kateri naj odpre vrata Trsta Slovanstvu.

Predsednik shoda prof. Matko Mandič se je koncem zahvalil zaupnikom na obli deležbi ter jih pozival, naj se tudi pri predstojetih volitvah odzovejo svoji dolžnosti kakor pri znamenitih volitvah leta 1901, na kar je shod zaključil.

Shod volilcev. V sredo ob 8. uri zvečer bo pri sv. Ivanu — na Vrđeli v društvenih prostorih — shod volilcev tega okraja.

Volilno gibanje v okolici. Volilni shod v Kolonji je bil minolo soboto zvečer.

G. M. K. mušič je odprl zborovanje ter omenil da do leta 1897 je imela okolica na Dunaju svojega zastopnika v pok. Nabergoju, a od tedaj ne več. Po novem državnozbornem volilnem redu, je pridržan en slovenski poslanec okolici. Kakor pa poznamo naše preljube Italijane, nam oni gotovo ne privoščajo niti tega. Silno potrebno je, da se okoličanski volilci začasno organizirajo; v ta namen smo prišli v Kolonjo, da našim volilcem pojasnimo novi volilni zakon in da jih spodbudimo na delo.

G. A. Grmek je razkladal volilni zakon, kedo ima pravico biti volilec, kako se je treba pripraviti če bomo izpuščeni iz imenika. Opozoril je na kazenske določbe, na političnih in drugih shodih.

G. Negode je še po domače raztolmačil navzočim važnost volitev za nas okoličane, ker od Mavronerjev ne smemo nič dobrega pričakovati.

Na predlog g. Šmida sta bila voljena v krajni odbor g. Anton Kodrič in Ivan Rihtar, tema se pridružijo Ivan Roncel, Ivan Kreščak in Anton Mikeluc. Gosp. Anton Škabar je pojasnil, kako naj si ti razdele delovanje in napišejo volilce...

G. predsednik je opisal še zadnje dogodke v deželnem zboru, ter stavil resolucijo, ki izreka zaupnico našim mestnim poslancem. Resolucija bila je z navdušenjem vsprejeta. Za tem je nastal živahen razgovor o raznih stvareh. Neki navzoči volilec je omenil govorico, da bo mladina poklicana v vojske in tako bi bilo mnogo glasov uničenih. Mislimo, da se to ne zgodi, če tudi kličejo danes nekatere nadomestne rezerviste, ki pa po večini nimajo še 24 let. Pohvaliti moram Kolončane, ker so se pokazali, tako pristopne za pouk in zavzete za našo stvar.

Nomestnik princ Hohenlohe se je povrnil iz Dunaja.

Kdo izziva? Med predstavo na veselici „Zavoda sv. Nikolaja“ v „Narodnem domu“ pri sv. Ivanu se je v veži zbrala družba Italijanov, ki so navlašč peli italijanske pesmi tako kričaje, da je motilo igralce in poslušalce v dvorani. Šele ko je nek gospod energično nastopil proti njim, je to prenehalo. Rečimo, da bi bili Slovenci tako motili kako italijansko prireditev, kako bi kričali sovražniki! In bogisigavdi, kaj bi se zgodilo! Mi pa vse trpimo...

Tudi na pošti v Šklednju je nameščena gospica, ki se posmehuje strankam, ako govorijo, ali kaj vprašajo po slovenski. Tako se je zgodilo neki stranki tudi v nedeljo. Dotičnik je hotel uložiti svoto denarja na ček. Ko jo je ogovoril slovenski, se je gospica zlobno nasmešnila in vprašala po — nemški: Was?! Na to je pozvala pismo o-

no šo, ki je dobil nalog, da se s stranko porazgovori. Dotični naš človek pa je bil zbog takega postopanja tako užaljen, da je nekaj stotink, ki jih je bilo še dodati, vrgel na mizo in odšel v opravičenem ogorčenju.

Čas bi že bil, da bi pošteno ravnanje postalo poučilo izvestne svoje podrejene gospice, kako morajo spoštovati tudi slovenske stranke in slovensko ljudstvo, ako hočejo službovati na slovenskih tleh.

Priznanje našim poslancem. Volilni odbor za prihodnje volitve v Lonjerju je imel včeraj svojo sejo. Ko so se rešile druge točke, je preds. g. Čok Jožef slavil moški in junaški nastop naših poslancev v zadnjem zasedanju dež. zbora. Predvsem je poudarjal zaslug g. Rybářa, poslanca našega okraja, ki je prvi izustil našo besedo v dež. zboru tržaškem. Na predsednikove zaključne besede: „Čast in slava našim neustrašenim prvoboriteljem!“ je množica navzočih z navdušenimi „živio“-klici in s ploskanjem dala duška svoji hvaležnosti nasproti svojim prvakom!

Za odbor: predsednik Jožef Čok.

Ples „Lege Nazionale“ v Šklednju. Minolo soboto se je vršil v dvorani Paskvala Benicha v Šklednju ples na korist „Lege Nazionale“. Za ta ples je „Piccolo“ živo agitiral. V svoji sobotni številki je poudarjal, kako koristno bi bilo, da bi se vse tamošnje ljudstvo udeležilo te prireditve. Ob enem je povdarjal, da morajo Italijani biti hud bojni ne le proti Slovincem, ampak tudi proti Nemcem.

„Piccolo“ glas pa je naletel na gluha ušesa. Od vseh škedenjskih domačinov so se udeležile plesa samo — tri gospice: Marija Sancin, bivša odbornica družbe sv. Cirila in Metodija in pa sestra Zofka in Zorka, od katerih bi bili smeli pričakovati, da bosta narodnemu žensstvu prednjačili z lepim izgledom. Saj so nam obetali to njiju lepi krstni imeni.

Družega italijanskega občinstva je bilo do dvesto oseb, od katerih je bil lep del iz mesta. Glavni odborniki, ki so imeli vso prireditv v rokah, so bili: lekarnar Gregorich, trgovec Žagar in Bradač — kakor vidite, sama pristna latinska imena. Prav je torej rekel „Piccolo“, da se morajo Italijani boriti proti Slovincem, saj so se Slovinci unirili celo za voditelje Italijanov v Šklednju! Na proleju hiše je bil prirejen transparent v narodnih italijanskih barvah: Date aiuto alla „Lega Nazionale“. To naj bi bilo menda vabilo, da bi za prihodnji ples dobili še kaj takih odbornikov s slovenskimi imeni!

Tudi — pozdrav! Na neki dopis, došel nam od Save, reagira v Celju izhajajoči „Narodni list“ tako-le:

„Tržaški „Edinost“ v spominsko knjigo. Že pred meseci se je ta list zaletel v narodno stranko in naš list. Molčali smo takrat, ker se nam ni vredno zdelo, na dopis, ki je kazal popolno nepoznavanje razmer, odgovorjati. Pred par dnevi pa je zopet prinesel isti list nek članek, kjer govori o „zmešnjavah“ na Štajerskem. Reči moramo, da vlada res prava zmešnjava v člankarjevem pojmovanju naših razmer. Gospodje, mi bomo pri nas že sami opravili. Z razmerami se imate tudi Vi spodaj dovolj boriti, uporabite tam svoje sile. Slovenski stvari na Štajerskem s svojimi zmedenostmi prav nič ne koristite. Naše razmere so posledica časovnega toka, ki ga tudi Vi s svojo vodenostjo ne boste ustavili. Roke proč!“

Navajamo ta odgovor, ker nam kaže, kako ti gospodje umevajo slovensko vzajemnost. Odgovarjali ne bomo, ker gospodje niti originalni niso: ta koncept o razmerju med slovenskimi pokrajinami so si izposodili od drugod. Le jedno moramo reči na vsa usta: Ako bi bili povsod na Slovenskem „gospodje“ tako „vodeni“ v borbi proti narodnim sovražnikom kakor smo v Trstu, bi bil vsesкупni položaj našega naroda gotovo nekoliko drugačen, nego je — žal — danes.

TRŽAŠKA MALA KRONIKA.

Grozen čin zblaznele ženske. V hiši št. 14 v ulici della Guardia stanuje že več let 35-letna Ana Gaeta, in sicer skupaj z eno sestro in enim bratom. V istej hiši in v istem, to je I. nadstropju stanuje Anton Zorzin se svojo 37-letno ženo Marijo, dvema hčerkama in 2-letnim sinkom. Ana Gaeta in Marija Zorzin sta bili veliki prijateljici. Ana ni šla iz hiše že kakih 5 let, ker ji teče iz noge. Marija Zorzin je bila zadnje čase jako pobita; trdila je, da je jako nesrečna. Neki dan je rekla Ani: „Vi ste nesrečna radi vaše noge, a meni je življenje tako težko!... Najbolje bi bilo, da umrjem obe!“ Ana Gaeta se je na te besede smejala in jih ni smatrala resnim.

V nedeljo popoldne je Marija Zorzin naprosila Ano, naj bi jej prišla pomagat, na kar se je Ana rada odzvala. Marija je pomislila kuhinjsko posodo, a Ana jo je brisala. Znjima je bil le 2-letni deček Marije Zorzin. Hkratu je postala ta poslednja nenavadno razburjena ter je začela nekaj iskati po kuhinji. Ana jo je vprašala, česa da išče. „Se-kiro!“ je jej odgovorila Marija. „Evo jo pod ognjiščem!“ je dejala Ana, pokazavši na sekirjo. Marija je pa bliskovito hitrostjo pograbila sekirjo, skočila proti Ani in, pahnivša jo tako, da je pala na tla, je zavpila: „Sedaj bovi skupaj umrli!“ Ob enem jo je pa začela udarjati se sekirjo po glavi. Ko je videla, da

leži Ana vsa krvava na tleh, je spustila sekiro, poiskala neko staro britev ter si z isto prerezala vrat.

Otrok, ki je videl obe ženski ležati v krvi na tleh, je začel vpiti, in še le na njegovo vpitje so prihiteli ljudje.

Pozvali so takoj zdravnika se zdravniške postaje, ki je podelil obema ženskama najnujnejšo pomoč. Ana Gaeta je imela 4 rane na glavi in eno na levi roki, Marija Zorzin je pa imela vrat grozno prerezan: rana je dolga 25 cm. Ano Gaeta je pustil zdravnik doma, a Marijo Zorzin je dal prenesti v mestno bolnišnico, kjer so jo vsprejeli v X. kirurški oddelek. Stanje te poslednje je jako opasno.

Iz vsega je razvidno, da je Marija Zorzin to storila v hipu blaznosti.

Zopet krađeju suknje. Carinski nadpaznik Anton Buroch je prijavil včeraj popoldne na policijskem komisariatu v ulici Luigi Ricci, da mu je predvčerajšnjim popoldne neznan tat v neki krčmi pri sv. Ivanu ukradel suknjo, vredno 80 kron.

Tatica? Predsinošnjim je bila na zahtevo pomorščaka Josipa Košuta aretovana 57-letna lahkoživka Marija S., stanujoča v ulici del Forno. Košuta jo je dal aretovati češ, da mu je ukradla novčarko, v kateri je imel nekaj čez 20 kron denarja. Na policijski so jo vzeli na zapisnik in jo potem izpustili.

Dvokolesni voziček so odpeljali spred zalogo oglja Frana Fucha v ulici del Bosco št. 32. Okradeni je prijavil tatvino policiji.

Troperesna detelja — pijanji bab. Danes je na vrsti Jera Peternel. Zvabila je bila 59-letnega Jerneja C. v vežo neke hiše v ulici delle Beccherie, se mu tam dobrikala in mu mej tem ukradla novčarko, v kateri je imel 10 kron denarja, na kar je pobežnila. Jernej je pa zdiral za Jero in jo dohitel ter jo tiral na redarstveno stražnico v ulici dei Rettori. Tam je pa začela Jera tako razsajati, da so morali pozvati strežaje z pomožne postaje gospoda Trevesa, da so jo prenesli v zapore v ulici Tigor.

Smešnica. Pri Telebanovih je bila v obiskih neka gospa. Mala Ivanka je prišla k njej ter ji rekla: „Prosim vas, gospa, bodite tako prijazni, da mi pokazete jezik!“ — Gospa, vsa začudena: „Zakaj pa, draga?“ — „Zato, ker naša mama pravi vedno, da imate vi jako dolg jezik!“

Zamenjava soglasnika. S t ga imaš pred očmi. S p ušesa trga ti.

(Rešitev prejšnje: KOSA—KOS.)

Koledar in vreme. — Danes: Gregor; Sudislav; Božana. — Jutri: Evfrazija; Svetovid; Roža. — Temperatura včeraj: ob 2. uri popoldne + 10° Celzjus. — Vreme včeraj: oblačno.

Društvene vesti in zabave.

Veselica „zavoda sv. Nikolaja“. Med najpožrtovalejša društva v Trstu lahko štejemo naš „Zavod sv. Nikolaja“, a vendar se zavod ne podpira tako, kakor zahteva njegov človekoljubni namen, zato je odbor šestokrat v zadregi v denarnem oziru. Delavni odbor je sklenil torej prirediti veselico, ki naj bi donesla zavodu nekaj dohodkov. Za izvrševanje programa se je naprosil svetoivanski tamburaški in pevski zbor, rocloska mladina in svetoivanski diletanti. Program je bil prav srečno izbran, tako, da se je moral vsak udeleženec zadovoljiti v vsakem oziru. Igranje in petje svetoivanskega zbora je želo po vsaki točki burno odobravanje. Težke in krasne skladbe so se izvajale z največjo preciznostjo. Opažamo pri vsakem novem nastopu zbora, da isti bolj in bolj napreduje. Čast taki mladini, ki se ne straši težkosti, ampak z vstrajnostjo hoče svoje moči izboljšati, da le narodu koristi! Prolog k igri „Indijski siroti“ je prav dovršeno, s pravilnim naglasom in razločno deklamovala g. ca Vera Ponikvar. Temu je sledila gori omenjena igra, katero je proizvajala rocloska mladina. Nežna deca se je dolgo igrlo — tridejanko — prav marljivo naučila in izbornu predstavljala. Posebno pa nam je ugala „Zita“ in pa „siroti“. Težko je tako igrlo tako dobro uvaditi; treba je mnogo truda pri mladini in — vaditeljici. To je pa prevzela g. ca Čargova, kateri moramo le čestitati na takem napredku.

Prav umesten je bil za to prireditev prizor: „Iznenadenje“. Točni nastopi diletantov, izborna igra in pogoditev značaje v pripomoglo kratki igri do popolnega efekta. Le večkrat se kaj tacega!

Z žalostjo pa moramo konstatovati, da udeležba ni bila dovoljna, in še najbolj smo pogrešali one sloje, katerim naš zavod največ koristi, naše slovenske služkinje. Ob tako lepem vremenu in prilični uri pričakovati bi bilo več udeležbe, posebno pa še radi dobrodelnega in koristnega namena.

Pred porotnim sodiščem. Radi razpečavanja ponarejenih bankovcev.

Minolo soboto se je vršila razprava proti 30-letnemu Danteju Bacchelli, doma iz Bollogne, 40-letnemu Alojziju Bombonati in 37-letnemu Ahileju Fortini, oba doma iz Ferrare, torej vsi trije iz Italije. Dogodek je znan: ti trije ptički so v Trstu razpečavali ponarejene italijanske bankovce po 100 lir. Enega teh bankovcev so zmenjali v restavraciji Steinfeld, enega v hotelu Volpich, enega v kavarni „Specchi“, enega v restavraciji Dreher, a zadnjega v kavarni Fabris. Ko so šli za tem v Ljubljano, da bi tam dalje razpečavali svoje falzifikate, so bili tam aretovani, in sicer je bil Bacchelli aretovan na kolodvoru v Ljubljani, ostala dva pa v Brezovici. Bil je

pa ž njimi še nek četrti človek, ki se mu je pa posrečilo pobežniti.

Na razpravi je Bacchelli priznal, da je on razpečaval one bankovce, a da je to delal ne da bi vedel, da so bankovci ponarejeni. Bankovce mu je dajal oni četrti, ki je pobežnil in katerega on pozna le za „signor Antonio“. Ta „signor Antonio“ mu je bil povedal, da je pobežnil od doma — iz Verone — in da je okradel svojega očeta za večjo svoto denarja. Prosil je njega, naj mu on zmenja italijanske, očetu ukradene bankovce v avstrijski denar, ker se je sam bal, da je morda policija obveščena o njegovi tatvini.

Fortini in Bombonati sta dejala, da nista ničesar vedela o bankovcih in da nista zmenjala nobenega.

Sodišče je obsodilo Bacchellija na dve leti težke ječe poostrene s postom vsake tri mesece, a Fortinija in Bombonati, ker sta se bila prijavila pod nepravim imenom, vsacega na teden zapora; a vse tri na izgon iz Avstrije po prestani kazni.

Radi zločina ubojstva lastne soproge.

Včeraj je pričela in nadaljuje danes in jutri razprava proti 35-letnemu Antonu Cillo, doma z Raba, ki je obdolžen zločina ubojstva, izvršenega dne 16. novembra m. l. na lastni soprogi Amaliji, rojeni Pusich.

Razpravi predseduje sodni svetnik Pederzoli, votanta sta sodni svetnik Andrich in sodni tajnik Parisini. Državnega pravdnika zastopa dr. Clarici, a točenca brani dr. Robba. Civilno stranko zastopa odvetnik dr. Pincherle.

Amalija in Anton Cillo sta bila ločena. Anton Cillo je bil prokurator tvrdke z manufakturnim blagom „C. Cillo & Barone“ v ulici del Ponterosso. On je stanoval v hiši št. 4. v ulici Malcantone, a ona z dveletnim sinkom Egidijem v hiši št. 22 v ulici delle Beccherie. — Dne 16. novembra je Cillo želel videti otroka in je poslal nekega dečka k ženi s prošnjo, naj mu pošlje otroka. Ker ni hotela žena vstreti tej njegovi želji, se je odpravil in šel sam v ulico delle Beccherie. K ženi v stanovanje ni hotel iti, ampak je čakal na ulici v bližini hiše št. 22, da bi žena prišla ven. In žena je res prišla okoli 4. ure in pol. Šla je v ulico del Pane (ki je tam blizu), kjer ima mati njena ljudsko kavarno. „Ai due Moretti“. On je počakal na ulici, da se ona vrne. Ni čakal dolgo. Žena je kmalu prišla na ulico, a žnjo je bila neka deklina, ki je nosila malega Egidija. Cillo je stopil za njima. Ko je ona vstopila v vežo hiše št. 22 v ulici delle Beccherie, da bi šla domov, je on stopil hitreje in dohitel ženo v veži, je oni deklini vzela otroka iz naročja. Žena se je obrnila k njemu, ga prišla za roko in vsa srdita zahtevala, naj jej da otroka nazaj. On jej je pa dejal: „Bodi dobra! Nikar ne delaj neumnosti in pusti me v miru!“ Ona je pa še vpila nad njim, naj jej da otroka. Na to je on, ves razkačen vsled njenega vpitja, potegnil iz žepa revolver ter vstrelil proti njej. Ona se je z groznim krikom zgrudila na tla in tam obležala brez zavesti, a on je dal otroka nazaj oni deklini ter zdiral sam na bližnjo redarstveno stražnico v ulici dei Rettori, kjer je povedal ves dogodek ter izročil revolver in obenem dotični orožni list. Amalija Cillo je bila ranjena v glavo. Prenešana je bila v mestno bolnišnico, kjer je poldrugi mesec pozneje vmrla.

O tej razpravi prinesemo jutri obsirneje poročilo.

Darovi.

Sežanski ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metodija, darovala je cenjena obitelj Mahorčič 10 kron mesto venca pokojnemu g. Aleksandru Mahorčič v Motovunu.

Za družbo sv. Cirila in Metodija na Greti je nabral gospod M. Sila o priliki izleta tamburškega odseka pev. društva „Kolo“ v gostilni pri Starcu 3 krone.

Na plesnem venčku pevškega društva „Lipa“ v Bazovici so preplačali vstopnino sledeči gg.: Srebotnjak Lokev 4 K, Iv. Grgič Bazovica 1 K, Ivan Mahnič 2 K, Michael Križmančič 2 K, Peter Kumar 1 K, Marica M. 40 stot., Ivan Kavčič 2 K, Sterpin 5 K, Presl 3 K 20 stot., Velt 3 K 20 stot., Kocijan 1 K 40 stot., Andrej Grgič 1 K, Vencel Franc 2, Ražem 60 stot., N. N. 40 stot., Josip Urbančič 3 K, Anton Leban 2 K.

Vesti iz Istre.

Istrski deželni poslanci v Trstu. — Predvčerajšnjem so se mudili v Trstu istrski deželni poslanci dr. Laginja in prof. Spinčič, kakor tudi dr. Rizzi in nekateri italijanski sodrugi. Konferirali so z namestnikom radi otvoritve deželnega zbora istrskega odnosno radi izravnanja jezikovnih diferenc v istem zboru. Kakor čujemo iz zanesljivega vira, so ostale konference brezvspešne, ker Lahi vstrajajo na svojem krivičnem stališču, dočim so naši poslanci vzdrževali svoje pravično stališče. Kaj bo iz tega, pokaže menda bližnja prihodnost.

S pota. V restavraciji na postaji Herpelje-Kozina sem zahteval razglednico po slovenski, kar je menda samo ob sebi umevno z ozirom na okolnosti, da sem Slovenec, in da je zemlja, na kateri stoji ta postaja, tudi slovenska. A odgovor mi je bil italijanski: cosa! Ne s prevelikim zaupanjem, da doblim zahtevano razglednico, sem vprašal zopet čez nekoliko časa. Sedaj pa je bil italijanski odgovor: „Subito, un slivovitz“ in natakami je pomolil steklenico s čašico. Jaz zopet: „Ne, razglednico prosim“. Sedaj sem pa do-

bil odgovor, ki ni bil samo italijanski, lampak tudi impertinenten; „No capisso, no la parla italiano?“ Zavrelo mi je v žilah, vendar sem odgovoril mirno: No! Na to pa je rekel natak nekemu brkinskemu fantu po italijanski: „Čuj, pojdi sem, kaj hoče ta gospod!“ Fant mi je odgovoril: „Tako, čakajte, da pride oni drugi!“ — In prišel je ta „drugi“ ter me vprašal zopet po italijanski: „Prego! cartoline!“ Izvlekel je iz žepa neko umazano listnico: „Zahteval sem se za znamko. „Marca?“ „Da. Koliko stane?“ „Dieci centesimi!“

Tako se dogaja na postaji Hrepelje-Kozina — na postaji kjer bi morali biti neizogibno nameščeni ljudje večji slovenskemu jeziku! V resnici pa ga ni niti enega postrežnika, ki bi znal slovenski. Vprašam restavraterja, ki ima vendar po velikem delu posla s slovenskim ljudstvom: mari vam ne ugajajo slovenske kroniche, mari vam ne ugaja naša slovenska zemlja?! Ako temu pritrdite, potem je vaša dolžnost, da si poskrbite ljudi, s katerimi bo mogel slovenski človek govoriti!

Cesar v Opatiji. Iz Opatije poročajo kakor gotovo dejstvo, da pride za Velikonočne praznike tjakaj cesar Fran Josip in da se bo tamkaj mudil nekoliko dni. Cesar bo bival v vili „Rosalijsa“.

Tuji v Opatiji. Od 1. sept. 1906 do 7. marca 1907 je prišlo v Opatijo 11.210 oseb. Od 4. do 7. marca je na novo došlo 536 oseb. Dne 7. marca je bilo navzočih 2639 oseb.

Vesti iz Goriške.

Društvo „Sloga“ v Gorici za kandidato c. k. političnega uradnika. „Po želji in naročilu mnogih rodoljubov s Krasa in Vipavske“ poplavilo je društvo „Sloga“ Kras s tem-le vabilom:

„Volilni shod bo v torek 12. t. m. v Sežani. Po želji in naročilu mnogih rodoljubov s Krasa in Vipavske sklicalo je ta shod društvo „Sloga“, ki hoče dati volilcem priliko, da izrazijo svoje želje in mnenje glede prihodnjih državnoborskih volitev. Shoda se udeležijo tudi namestništevni svetnik dr. Peter Laharnar, da se snide zopet enkrat s svojimi Kraševci, ki so mu še vedno pri srcu, ter da jim razloži svoje nazore in namere glede poslanstva. Vabila so se razposlala znanjšim rodoljubom po Krasu in Vipavskem ter raznim zaupnikom in veljakom, da jih dele med volivce. Dr. Laharnar se bo mudil nekaj dni na Krasu ter se udeležijo tudi shodov za komenski in ajdovski okraj. Volivci naj počastijo z obilno vdeležbo rojaka, na katerega sme po pravici biti ponosna vsa Goriška, posebno pa Kras, kjer je ostal občinstvu v najprijetnejšem spominu. V zmožnosti in odločnosti, v značajnosti in delu, v poznanju ljudskih potreb in v ljubezni do naroda se dr. Laharnar ne more biti konkurenca; kajti prijatelj in neprijatelj priznava, da vse to mu je lastno v nenavadno obilni meri. Vrhu tega je mož vzvišenih načel in v svojem prepričanju trden kakor kraška skala.“

Volilni shod v Sežani. Včerajšnje poročilo o tem shodu je šlo po neuhajnem naključju v stroj, ne da bi se bila poprej opravila potrebna korektura. Zato je poročilo izšlo z vsemi tiskovnimi pogreškami in je na nekaterih mestih izostala tudi kaka beseda. Večina teh pogrešk so si mogli čitatelji sami popraviti. (Posebno pa besede „pašuskov“ v poročilu dr. Treota v „pašnikov“). Opozorjamo le, da se je shod vršil v restavracijski dvorani gospoda Mahorčiča, ki se je mnogo potrudil za ta shod; da je g. dr. Treto, ki je odgovarjal na svoječasne napade na njegovo osebo glede vprašanja slovenskih zastav povodom otvorjenja železnice, svojimi izjavami žel splošno odobravanje.

Glede na ta poziv nam pišejo s Krasa: Kako daleč more dovesti strankarska zaslepljenost, priča najbolj gornji poziv. „Po želji in naročilu mnogih rodoljubov s Krasa in Vipavske“ — sklicuje društvo „Sloga“ shod, ki naj političnega uradnika proglasi kandidatom na zavedno-slovenskih narodnih tleh! Uprav klasično je naglasjanje da kandidat dr. Laharnar „zopet enkrat“ pride med svoje Kraševce! Človek ne bi verjel svojim očem! Čuden poziv to, ki ne ve povedati drugega, nego da je dr. Laharnar „namestniški svetovalec“, da prihaja „zopet enkrat“ in da se bo mudil nekaj dni na Krasu ter se udeležijo shodov.“

In lep kandidat je to, ki še le sedaj v očigled volitvam, hoče spoznavati „svoje Kraševce“! Kajti, kolikor se je mož v svojem življenju mudil na Krasu, je storil le kakor c. kr. uradnik ki mora ubogati! Ne vemo, ali je bolj drzno ali bolj neslano, ako gornji poziv pravi, da volilci morejo biti ponosni na takega kandidata. Mi pa pravimo: ako imajo ti volilci le iskro narodnega ponosa in umevanja svojih in splošno narodnih koristi, poročajo v popolnem soglasju z zborovalci od minole nedelje: odvisen politični uradnik ne more biti naš zastopnik, pa naj se že zove Peter ali Pavel!

S tem smo zavržili za danes.

Volilni shod v Sežani priredi danes v gostilni Stofla politično društvo „Sloga“, kjer se predstavi volilec kandidat dr. Peter Laharnar, c. kr. vladni svetnik v Černovicah v Bukovini. O shodu poročamo jutri.

Zopet provokacija od strani poštne uprave. Iz Štanjela. Med Štanjelom in Sežano vozi poštni voz, ki je še pred nedavnim časom imel zašad napis: „K. K. Post St. Daniel“ in spodaj je bil slovenski nadpis

„c. kr. pošta Stanjel“. No, odkar smo dobili Štanjelci železniško postajo, treba, da se poskrbi tudi kaj več za most do Adrije. C. kr. poštna uprava je dala svoj voz na novo prebarvati, in glej čuda: slovenski nadpis je izginil, a mesto tega nosi sedaj oni voziček razun črno-rumene barve zadaj samonemški nadpis!! To je — da govorimo odkrito — naravnost brezobrazno. Če je že samonemški napis nam v takih krajih žaljenje domače narodnosti, potem pa moramo dejstvo, da je že bil slovenski napis in se je sedaj odpravil, občutiti kakor namerovano provokacijo od strani poštne uprave. Pozivljamo slavno c. kr. poštno ravateljstvo v Trstu, naj priredi na omenjenem vozičku tudi za kraške Slovence primeren slovenski nadpis, kakor je priredilo za kraške Nemce (!!) nemškega. Saj smo kraši Slovenci tudi podaniki iste države, kakor Nemci, in moramo prav tako nositi vsa bremena, ki nam jih naklada državna vlada, kakor jih nosijo drugodci naše države. — Bodoči novi poslanci! Mnogo hvaležnega posla vas čaka širom naše male in zanemarjene domovine.

Smrt Andreja Pavletiča. Prejeli smo iz Gorice: V št. 67 cenj. „Edinosti“ ste priobčili pod „Vesti iz Goriške“ notico, da smrt Andreja Pavletiča še vedno ni pojasnjena, da se je predno so ga pokopali, zglasil trgovec J. Dekleva, češ, da je neki mladenič v soboto kupil v njegovi prodajalni revolver. Ko so mu pokazali mrljica, izjavil je, da je dotični kupec, toda takoj se je izkazalo, da se nahaja Dekleva v zmoti, kajti sestra in brat umrlega sta izjavila, da ves dotični dan nesrečnež ni šel z doma!

Ker stvar ne odgovarja resnici, prosimo, da pomoto popravite v prihodnji številki lista „Edinosti“ nastopno: En revolver se je prodal v prodajalni trdnice Saunig & Dekleva v Gorici v nedeljo dne 3. t. m. predpoludne nekemu človeku, ki se je pa nekako čudno vedel. Stvar pa je bila pri nas pozabljena, ali v torek popoldne je prišel v prodajalno c. kr. orožnik s postaje Podgora in je vprašal tamkaj nahajajočega se mojega sina Milana, če smo v nedeljo prodali kak revolver? Moj sin Milan je takoj opisal človeka, ki je v nedeljo res vkupil revolver pri nas; nato ga je povabil g. orožnik, naj se potruži z njim v bolnišnico, da se konstatira, je li mrtvec tisti, ki je v nedeljo vkupil pri nas revolver? Nato se je podal moj sin z orožnikom od Poncija do Pilata, predno se je dovolilo odpreti krsto, ki je bila že od zjutraj zapčatena. Nabralo se je vse polno ljudstva po ulicah; vsi so bili mnenja, da je moj sin Milan dotični hudodelec — ubijalec, kajti orožnikovo bodalo na puški je dajalo dosti in razno misliti. — Ko se je dobilo dovoljenje in se je krsto odprlo in ko si je moj sin Milan ogledal mrtvega se takoj izjavil, da misli, da je isti, ali jamčiti da ne more za identiteto osebe. Vso stvar se je pa potem izročilo c. kr. sodniji. — Za Vašo uljudnost sprejmite najlepšo zahvalo z vsem spoštovanjem Josip Dekleva, trgovec.

Kandidati za državni zbor se pojavljajo, kakor gobe po dežju. Zdaj se z vso odločnostjo trdi, da klerikalna stranka postavi kandidatom za goriško okolico sodnijskega tajnika Josipa Fona. Dr. Franko ni vsprejel „Sloginega programa, marveč nastopi kakor samostojen kandidat na Tolminkem, kjer ima precej zaslonbe. Vsekako je vpoštevanja vreden nasprotnik dr. Gregorčičeve kandidature, da si tudi liberalnega programa ne pripoznava. Dr. Franko je agrarec in ga volilec na Tolminkem priporoča že dejstvo, da napravljata tam poučne shode o kmetijstvu v družbi s potovalnim učiteljem Strekeljem in upokojenim deželnim uradnikom Klavžarjem. Zadnji tak shod je imel v nedeljo, 3. t. m. pri Sv. Luciji.

Prošnja deželnega učiteljskega društva na deželni zbor, da bi se znižala doba

„Konsumno društvo“ v Lonjerju registrirana zadruga z omejenim poročtvom vabi na

redni občni zbor

ki se bo vršil

dne 22. marca t. l. ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih.

DNEVNI RED:

1. Pozdrav predsednika.
2. Poročilo tajnika.
3. Poročilo blagajnika.
4. Odobrenje letnih računov.
5. Volitev novega odbora.
6. Volitev nadzornišva.
7. Razni predlogi.

Na obilno udeležbo uljudno vabi

ODBOR.

DOBIVA SE V VSEH LEKARNAH.

Najvpešneje sredstvo proti

revmatizmu in protinu

je **TEKOČINA GODINA** prirejena v Trstu Rafaela Godina, lekarna „Mila Madonna della Salute“ pri od lekarnarjev: sv. Jakobu in Josipa Godina, lekarna „Mila Igea“, Farneto 4.

Steklenica stane K 1.40. Iz Trsta se ne odročilja manje od 4 steklenice proti pošt. povzetju ali proti anticipatni pošiljavi sneoka 7 K frankoj poštnine in svojega

službovanja na 35 let in da bi se v pokojnino vstela tudi stanarina, je padla pod klop. Šolski odsek jo je namreč a limine odbil. Ako pride prošnja v deželni zbor, je gotovo, da preidejo preko iste na dnevni red.

Municipij goriški se pogaja z dediči po pokojnem baronu Evgeniju Ritterju za (Dalje na 4. strani).

CREMA MARSALA DEPAUL

Vino liker slastno in okrepljajoče.

Odlikovana trdnica ATTILIO DEPAUL — Trst

Dr. Fran Korsano

specijalist za sifilitične in kožne bolezni itd. v Trstu ima

svoj ambulatorij

v ulici S. Nicolò št. 9 (nad Jadransko Banko)

Sprejema od 12. do 1. in 5. do 6. popol.

UMETNI ZOBJE

Plombiranje zobov.

zdiranje zobov brez

= vsake bolečine

v zobarskem kabinetu

Dr. J. Čermák in G. Juscher

TRST

ulica della Caserma št. 13, II. nadst.

Pohištvo

solidno in elegantno

po zmernih cenah

Rafaele Italia

TRST — Via Malcanton 7

Prihranitev na plinu

do

Gorilnik Wouwerman

50%

Podjetje Gasspar po zlistemu Wouwerma

Halbmayer & Co., Dunaj

Izključni zastopnik z zalogo za Trst:

E. RUDAN, Via Gelsi št. 3 — Telef. 1889

Klato kolajne: **L. Magrini & Figlio** DUNAJ - TURIN - PALERMO

TRST, ulica S. Giovanni št. 2 (Palača Salem) Telef. 1354

ODLIKOVANA TOVARNA IN ZALOGA

GLASOVIRJEV

Specijaliteti priznanih in najboljših pianinov. Zaloga klavirjev. — Izključno zastopstvo

dvorane tovarne glasovirjev Friedrich Ehrbar na Dunaju.

Koncertni klavirji Ehrbar so na razpolago za koncertiste. — HARMONIJI, ELEKTR. AVTOMATIČNI PIANINI, PHONOLA.

Da je v najem, v zameno, na obroke. Popravlja, akordira. Cene zmerno.

TOVARNA POHIŠTVA IGNAC KRON

TRST, ULICA CASSA DI RISPARMIO 5.

KATALOGI BREZPLAČNO.

DOBIVA SE V VSEH LEKARNAH.

nakup palače v Gledališki ulici. Ako bo kupčija sklenjena prenesajo se tja vsi občinski uradi, a sedanje poslopje v Municipijski ulici bi se preravnalo za osebna stanovanja.

Stolni prošt Faidutti ima s svojo kandidaturom v Furlaniji v ak dan večjo smolo. Govori se, da mu misli postaviti deželni glavar Pajer proti-kandidatu v osebi deželnega tajnika dr. Pettarina.

Tuji v Gorici. Lani je bilo v Gorici 18512 tujcev; med temi iz Nemčije 520, iz Francije 311, iz Italije 5070, iz Anglije 131, iz Rusije 88, iz Amerike 11.

Število udov sv. Mohorja se je v goriskem mestu tako pomnožilo kakor še nikdar poprej.

e. Briska železnica. Dopis v „Edinosti“ št. 66, je gotovo razburil naše Brice in jih nekoliko razžalil. Ker jim je povedal Vaš sotrudnik v brk bridko resnico, da ne dobe železnice.

Žal, da je to resnica. V železniških krogih je vsakdo prepričan o tem. Železnice pa ne bo samo radi tega, ker so vse občine v bližini drugih postaj, ampak tudi radi sledečega.

Kakor je znano so vse železnice združene skupaj v „Verein Deutscher Eisenbahn-Verwaltungen“, ki ima svoj sedež v Berlinu. To društvo nadzoruje takorekoč vse železniško omrežje in daje potrebno direktivo. Brez odobrenja tega društva, v katerem so zastopniki skoraj vseh železnic, se ne more narediti v železniškem omrežju nikake spremembe. Vsaka dovoljena sprememba pa se zgodi pod gotovimi koncesijami, ki so strogo zaupne.

Za kake koncesije je dovolila južna železnica državi graditi veliko konkurentinjo — bohinjsko železnico, ni nobenemu in ne bo nobenemu znano.

Ravno tako bi bila velika konkurentinja južni železnici nameravana briska železnica, kar se tiče Italije in Kormina. Prav gotovo bi zahtevala južna železnica več koncesije za graditev te železnice, nego bi bil vreden ves dobiček, ki bi ga donasala ta železnica.

Jaz mislim pa, da bi se dovolila graditev lokalne ozkotirne železnice do ene točke v Brdah, brez zveze z Italijo, kar bi bilo za Brda pač vsejedno. Dokazano je, da take železnice dobro rentirajo.

Vipavski železnici se ni delalo nobenih takih težkoč, ker je le lokalna, do ene točke in ne konkurira nobeni železnici. Videli pa boste, kako dolgo se bo zavlačevalo podaljšanje te proge do Postojne ali do kake druge postaje južne železnice, ker bo potem velika konkurenca južni železnici.

Pravičniti pa bi bila graditev briske železnice in velikega pomena za eksport zelnjave in vina. Vsekakor je treba zahtevati kako koncesijo za slovenski južni del Goriške radi nameravane graditve železnice Červinjan-Belvedere in Gorica-drž. kolodvor-Červinjan. Zahtevati moramo koncesije za to železnico, pa naj bo ta makari ozkotirna briska železnica, ali slovenska briska sodnja. Ta zadnja koncesija pa bi ne bila tolikega pomena, ker potem bi se prepustil korminski del popolnoma Furlanom v roke in v kratki dobi bi izgubil še tisti edini slovenski napis v Korminu „C. kr. okrajno sodišče“. Sicer je vsa stvar potrebna resnega proučavanja in ne volitvenih manevrov — tistih fraz, ki so se premlevali Bricem na javnem shodu.

Vesti iz Kranjske.

„Slovenska Matica“ ima v sredo, dne 13. marca 1907. ob petih popoldne v društveni pisarni v Ljubljani svojo CXLIX. sejo z nastopnim vspeedom: 1. Naznanila predsedništva. 2. Potrditev zapisnika o 148. odobrovi seji. 3. Tajnikovo poročilo. 4. Eventualia.

Letošnjo zimo je izdala mestna občina ljubljanska za kidanje in odpeljavanje snega iz mesta 23.163 K 43 stot.

Kočevska nemška gimnazija se s prihodnjim šolskim letom prične spopolnjevati v višjo gimnazijo. Potrebe za tako spopolnjenje sicer ni, a dobra naša vlada namerava z nemškimi uradniki, ki so rojeni na slovenski zemlji, popopolnjevati uradniška mesta in tako po možnosti pospeševati germanizacijo slovenskih dežel. Bati se je, da se bodo zlasti Belokranjci oprijeli kočevske gimnazije, ker se jim nudi ondi mnogo materialnih koristi. Novomeška gimnazija pa utegne izgubiti lepo število učencev. Caveant consules!

Društveni dom v Kamniku. Pretečeni teden se je storil odločen korak za ustanovitev društvenega doma v Kamniku. Društva „Lira“, in „Sokol“, a na čelu jim „Narodna Čitalnica“ so kupila posestvo, v katerem je bila čitalnica dolgo vrsto let nastanjena. Poslopje se primerno preuredi za društveni dom.

Dva Gregorčičeva večera. Splošno slovensko žensko društvo je priredilo v nedeljo večer v „Mestnem domu“ ljubljanskem Gregorčičev večer, ki se je v vsakem oziru izborni obnesel. Glavna točka večera je bilo predavanje g. Pavla Grošlja „o duševni fiziologiji S. Gregorčiča“. V blestecem slogu in dovršeni obliki podal nam je predavatelj zanimivo sliko o razvoju Gregorčičeve pesniške muze, pojasnil nam težko duševno borbo, katero je moral nemški pesnikov duh bojevati nasproti zelotekim napadom od strani svojih duhovnih soborov in v kateri je konečno klonil duhom. Burno, navdušeno pritjevanje je pričalo, da je predavatelj govoril občinstvu iz srca. Pevsko društvo „Merkur“ zapelo je

dva možka zbora z običajno preciznostjo, dočim je gospa Olga Kobal z nežnim čuvstvom in finim umevanjem deklamovala Moškovo spomen-pesem „Simonu Gregorčiču“. Gospodična I. Šusteršič in dr. Gvidon Serenec očarala sta mnogobrojno občinstvo s svojimi samospevi „Njega ni“ in „Srce sirota“ ter žela burno pohvalo. Dvorana je bila z eksotičnimi rastlinami okrašena; med cvetkami in zelenjem pa se je dvig la pesnikova soha, delo akademičnega kiparja Repiča. — Drugi Gregorčičev večer se je vršil v hotelu „Union“. Razven vojaške gošbe sodelovali so pevski zbori katoliškega rokodelskega društva, slovenskega katoliškega delavskega društva in krščansko-socialne zveze, gospodične Erna Porše ter gg. dr. Opeka in Fran Finžgar. Tudi ta večer je prav dobro uspel. Čisti dohodek je namenjen fondu za Gregorčičev spomenik.

Vesti iz Koroške.

Tiha bol. Znani državni poslanec, nemški Orasch, ki se je odlikoval v državnem zboru po tem, da je vedno molčal, ali pa kimal, kadar se je šlo proti njegovim rodnim bratom Slovincem, moral je zdaj doživeti nehalnost od strani njegove nemško-ljudske stranke. V plačilo za njegovo zvesto sodelovanje v zatiranju nas koroških Slovincem in naših pravic ga je stranka pustila zdaj na — cedilu. Ker po novem volilnem redu tukaj ni več volilnega okraja, ki bi se zadovoljil s kimovcem, je bila stranka primorana, djeti slavnega Oraša, p. d. Oštinjaka, v zaslužen pokoj. In to ga grozno boli in bati se je za njegovo zdravje, ker tiha bol je vendar le škodljiva. Sicer se je izjavil, da noče kandidirati, ker bi s tem le rušil slovo v stranki in škodoval nemški stvari. Vendar pa je izustil na nekem zaupnem shodu besede, ki pričajo, kako boli ta nehalnost Nemcev našega očeta Oštinjaka.

Nemčurske opice. Kar ustanovimo in kar delamo mi Slovenci, v tem posnemajo nas vestno naši nemčurji. Ko smo ustanovili podružnice sv. C. in M., so oni ustanovili „Südmärkine“ podružnice, ko smo imeli mi svoj narodni kolek, je prišla „Wehrschutzmärke“ in ko smo se podali na oder, tudi tukaj nismo ostali dolgo brez posnemanja in naši nemčurji so poskusili v nedeljo dne 3. t. m. s prvo nemčursko igro pri „Pökiču“ na Stopich v beljaškem okraju. Nisem imel priložnosti, da bi se divil nad njih vsepihi, a kadar bodem kaj natančnejšega zvedel, bodem pa poročal. Da so bili zastopani po večini nemčurski učitelji, to je samo ob sebi umevno in so trajale vaje v časih do 3. ure jutraj. Čudno je, da nas imenujejo „rücktrittlarje“, ko vendar vedno le oni za nami capljajo. Pökič se je zdaj dobro postavil za nemčursko stvar in podal se celo na oder. A najlepša igra bo vendar le takrat, kadar se bo predstavljala igra: „Obhavljanje“ zlahtu.

Bekštanj. Proti občinskim volitvam je slovenska stranka vložila protest, ki sicer do zdaj še ni rešen, a županskih kandidatov v nemčurski stranki se pa pojavlja več nego v našem beljaškem volilnem okraju kandidatov za državni zbor. V poštev prihaja Hassler, p. d. Kocijančič na Brnci, kateri je še zmiorom tako mlo gledal po županskem stolu. Za njim pride njegov tekmeč Gailer, p. d. Ploč v Ločah, ki bi bil tudi že davno rad doživel to čast. Sicer pa je bil ta mož enkrat dober Slovenec; ko pa se je ustanovila pošta v Ločah, je pa postal naenkrat pristen „German“, kar je izjavil tudi po časopisih. A pošte vendar ni dobil. Nadalje bi bil rad „purgermaster“ tudi neki privandrovec Hölbling, ki se je priženil na Slovensko. Na zadnje pa se sveti na horizontu najmlajša zvezda nemškutarstva, Dermutz (bržkone Dremovec) p. d. Pökič na Stopich. Govorili so celo tudi od Bukovnika v Rutah, a ta se ne mara piliti za to čast. No, ako ostanejo res nemškutarji na krmilu, smo radovedni, kako nam bodo gospodarili. In vsak način pa bi ne škodovalo, ko bi udarili nas varčne Slovence malo po ušesih; morda bi se potem vendar le malo bolj pobrigali za — volitve, ker zmagata za nas je še zmiram možna.

Odsek za narodopis koroških Slovincem se je ustanovil v Beljaku.

Nemški „Schulverein“. V slovenskem kraju Železni Kapli, kjer se pitajo „nemčurji“ prav prijetno s slovenskimi groši, je imela ta nemška družba dne 2. t. m. letno zborovanje. Iz poročila je posneti, da je ta podružnica nabrala v zadnjem letu K 240.— Vrhu tega pa so znašali dokodki za nemčurske otroški vrtec K 1895.— Nemčurske šole, ki so prisojene nam Korošcem pod imenom „dvojezične“, nemški „Schulverein“ in „Südmärka“, to bo naš pogin, ako se vsaj šolski sistem kmalu ne predrugači. A kaj, ko sem fantič Korošec koj sam, in zraven še denarca ne imam!

Beljak. Kakor kaže, se nobeden nemško nacionalnih kandidatov ne pušča strmoglaviti, ne dr. Aichelberg, ne dr. Angerer. Obadva pridno agitirata, neutrudljiv pa je dr. Aichelberg, akoravno se mu je v par nemških krajih prav neprijetno obneslo. A kdor ga pozna, ve, da ima mož trdo glavo in ne odneha. Najbolje se mu sponaša še na Slovenskem, ker je skoraj neoviran. Na ta način more priti vendar le do ožjih volitev, ker tudi socialni demokratje so na delu.

Gospodarstvo.

Električna razsvetljava v Osiku. A. J. V zadnji čas posvečajo tudi v Hrvatski več pozornost električni razsvet-

ljavi. Tako dobi tudi Osiek napravo za električno razsvetljava.

Razstava najnovijih iznajdeb.

A. J. Ta razstava se bo vršila v tem letu in sicer v času od 15. junija do 15. septembra v Olomucu. Namen razstavi je, da poda sliko najnovijih iznajdeb in zboljšanj na obrtnih, industrijskih, poljedelskih in drugih poljih.

Razne vesti.

Zanimiva 40-letnica. Dne 7. t. m. je minolo 40 let, odkar je bil Bebel izvoljen poslancem.

Sneg. Po bavarskih planinah in solnograških gorah je v zadnjih dneh palo mnogo snega. Mnoge alpske hiše so se porušile pod težo tolikega snega.

Berolin in pobožnost. Iz neke knjige francoskega pisatelja Goyana o pobožnosti v Nemčiji izhaja, da je v velikih nemških mestih brezbožstvo zelo razširjeno. Leta 1880 je bilo v Berlinu po uradnih podatkih 26% nekrščenih otrok, 50% divjih zakonov, a 80% pogrebov civilnih. Na to je bilo po inicijativi cesarja Viljema zgrajeno v Berlinu okoli 20 novih cerkev. Od tega časa je pobožnost narasla.

Eskurijal. kraljeva palača in samostan blizu Madrida je tako velik, da bi se rabilo štiri dni, da bi se prišlo skozi vse njegove dvorane in sobe. Pot, ki bi se jo tako napravilo, bi bila dolga celih 190 kilometrov.

Spomenik Napoleona I. V Parizu postavijo v kratkem novo iz bron Napoleona I. Gre se za soho Frémietta, ki je bila leta 1867 slovesno odkrita v Grenoblu. Ko je leta 1870 propadlo cesarstvo, odstranili so tudi soho in od tedaj ni nihče več vrašal za njo. Sedaj je pa minister lepih umetnosti preskrbel, da se soha, ki predstavlja Napoleona I. na konju, postavi v Parizu.

Listnica upravnistva.

Ako ima kdo štev. našega lista 38, in 55 od leta 1906, naj ju izvoli prinesiti ali poslati upravi lista, seveda proti plačilu.

Uprava lista „Edinosti.“

Prodajalnica dragocenosti novih in rabljenih Kupljenih na javni dražbi in v mestni zastavi alnici Monte di pietà). Kupujem. Menjam. Piazza della Borsa št. 9.

Ulica Remota na mandriji Smajovića blizu čistilnice riža, kjer se podira hiša, so na prodaj: okna, pod, parketi, trami in in opreke. 287

Henr. Škrda (ulica Raffiniera št. 3). Tovarna sladčič, konfetur in kanditov. Zmerne cene. Pošiljave na deželo. 361

Zamenjena je bila zimska suknja večerj zvečer proti 8. uri v „Narodnem domu“ pri sv. Ivanu. Dojenik, ki je bil zamenjal, dobi svojo suknjo pri gostilničarju pri sv. Ivanu, samor naj prinese zamenjeno suknjo.

Službo oziroma postranski zaslužek išče inteligentna oseba. Dotičnik podučuje tudi glasovir. Naslov se izve v tobakarni „Narodnega doma“ v Barkovljah. 258

Orkestron popolnoma nepokvarjen, avtomat z 8 valjari po 8 muzikalnih komadov. Vloček 10 via. Ima na prodaj Hotel Ličen v Rihemberku. 221

Male in velike parcele zemljišča brez hiš in s hišami ob cesti v bližini mesta so na prodaj pogođenih cenah. Naslov pove „Inseratni oddelek Edinosti“. 14

Vinotoč v lepem položaju, prodaja se takoj. Več se poizve pri blagajni kavarne „Casa Rossa“ od 1. do 2. popoldne. 1904

Barvanica, pralnica in čistilnica na suho
(s parnim obratom)
ALBIN BOEGAN
TRST - ulica Farneto št. 11 - TRST
s specialno delalnicu za čiščenje na suho, zgrajeno pred kratkim na MIRAMARU.
Za barvanje se rabijo edino le solidne in zjamčene barve, katere ne zbledé vled pranja. Močenje pama na par. — Perfektno likanje zagrinjal z modernimi statvmi po 40 stot. komad. — Čisti se na suho tudi obleke, tkanine za opravo, kožuhna pogrinjala itd. po najnovjšem sistemu, z največjo naravnostjo in briznostjo. Cene jako nizke.
Odjemanje in dostavljanje na dom. — Naročila se sprejema samo v ulici Farneto št. 11

Kdor želi pristna, jamčena vina
naj se obrne na dobro znano ZALOGO VINA
DOMENICO RAVALICO, TRST
ulica Nicolò Macchiavelli št. 32. — Telef. 1729
kjer najde Istrska, Furlanska, Dalmatinska vina, Kraški toran
kakor tudi stara vina po nizkih cenah.
Pošilja tudi na dom. — Za krčmarje in gostilničarje cene po dogovoru.

PRVA ZALOGA VINA
UMBERTO ZUCCO
TRST - ulica Tiziano Vecellio 9
ima izključno izvrstna namizna vina
Istrski refekš po 72 stot. liter; Dalmatinsko vino po 80 st. liter; Opole iz Omišlja po 80 st. liter; razun tega
Izbera finih likerjev v buteljkah.
SPECIALITETA: Refekš iz Karbel (iz lastnih vinogradov) zjamčeno pristen 3 K buteljka.
Pošilja tudi na dom. — Jamči za prijetnost lastnih pridelkov.
Za gostilničarje cene po dogovoru

Rabljene znamke v veliki ali mali množini, kupujem ali prodajam. Ponudbe pod „Rabljene znamke“ na „Inseratni oddelek Edinosti“. 1906

Slavoj Škerlj, krojač priporoča sl. občinstvu za Veliko noč svojo moderno urejeno krojačnico. Najmodernejši dunajski vzorci. Nizke cene, solidno delo. Svoji k svojim! Piazza Barriera 3, I. 204

Malo stanovanje primerno za tri osebe, z vrtno, v bližini mesta, iščem. Pogodba tudi za več let. — Ponudbe pošiljajte na „Inseratni oddelek Edinosti“. 1957

F. Ščuka prodaja kuhinjsko opravo: omare, mize itd. iz prve roke. Trst, ulica Ferriera št. 25.

Gostilna, z dekretom, na dobri poziciji, s takoj prodaja. Kje? pove „Inseratni oddelek Edinosti“. 284

Prva slovenska zaloga in toranja pohištva ANDREJ JUG — Trst, ulica sv. Lucije št. 18 (za železnim sodiščem). Cene brez konkurence. — Svoji k svojim!

Kislo zelje repa s Kranjske, je v vsah letnih dobah v zalogi Josipa Dolčiča, ulica Sorgente 7, telefon 1465. 1927

Rojanu išče poštena slovenska družina malo stanovanje z vrtno. Ponudbe pod „Tri osebe“ na „Inseratni oddelek Edinosti“. 1817

Kdo ima kaj deorja, in loče dober zaslužek kupi lahko hišo v predmestju. V hiši je dobro vpeljana prodajalnica. Ugodna pozicija tudi eventualno za pekarno. Hiša nese dober dohodek, tako, da se v malo letih amortizira. Pogoji ugodni. Več pove „Inseratni oddelek Edinosti“. 260

Prodajam pohištvo, postelje, šuste, stolice, tapeti za sobe, zavese, pogrinjala svetiljke za postelje, (32 sveč svetlobe) in kuhinjsko mizo. Ulica Acquedotto št. 24, V. nad. vrata št. 25. 283

Angelo Lizza
slikar, dekorater, slika izveske itd., lakir v Trst — ulica Paduina št. 9 (vagal ulica Chiozza).
Vsprejema vsakovrstno dekoracijsko, umetniško delo, kakor sobe izveske in lakiranje.

Mehanična delavnica
Alarik Lantschner
zapriseženi cenitelj
TRST — ulica Geppa št. 12
Ekakluzivno zastopništvo in zaloga svetovnoznane tovarne koles (bikljev in motociklet) „Styria“ tvrdke Joach. Pach & Co. v Gradcu, kakor tudi tu in inozemskih tvrdk veliko zalogo prikljub. Zaloga in vpeljava električnih zvoncev. Sprejme kakoršno si bode postavo v svoji stroki.

BOGOMIL PINO
bivši urar v Sežan
javlja svojim cenjenim odjemalcem da je odprl svojo novo
prodajalnico ur
v TRSTU, ulica Vincenzo Bellini št. 13
nasproti cerkve sv. Antona novega.
Prodaja vsakovrstne ure in popravila iste po zmernih cenah in z jamstvom.